

i Funktion. Som en Svane, der efter en ubehjælp-som Gang paa Landjorden glider ud i sit Element, skød hun Brystet frem og nød sit Spejlbillede i de forbipasserende Herrers opspilede Miner. Adskillige af dem kendte hende aabenbart af Udseende. Enkelte gjorde Tilløb til at hilse. Men forresten vakte hendes Hats Størrelse, den karmoisinrøde Jaket og de sværtede Øjenbryn almindelig Opmærksomhed blandt de spaserende.

Paa Mads Vestrup havde Lyset og de mange Men-nesker en ganske modsat Virkning. Han gik forlegen med Øjnene mod Jorden og holdt kun Stand for ikke at forspilde den stakkels Piges Tillid. Han kunde ikke lade være med at tænke paa, hvad for et Ansigt Stine vilde sætte op, dersom hun kunde set ham i dette Optog.

Frøken Susse havde nu ogsaa overfor ham forandret sit Væsen paa betænkelig Maade. Hun blev mere og mere paagaaende i sine Tilnærmelser, knugede tidt i Hemmelighed hans Arm og begyndte endog at sige du til ham, som hun plejede at gøre, naar en Mand faldt i hendes Smag. Engang, da hun havde knebet ham i Armen og forgæves ventet paa et Svar, bøjede hun sig frem og kiggede ham op i hans bortvendte Ansigt.

»Hvad er du egentlig for en Rullepølse? For det er naturligvis Løgn, at du er Præst. Er du Landmand?«